

„Božica proljeća“ spasila veterane u finskoj zimi

Upravo jezdimo bespućima Finske u vlaku prema jugu koji će me za par sati iskrcati u svjetskoj prijestolnici dizajna - njihovom glavnom gradu. Jyväskylä ostaje iza mene negdje u daljini zimske omaglice sto se je nadvila nad ovaj dio Europe koji je zadnjih dana bio centar svijeta kad je riječ o veteranskoj atletici. Hrvati će ga pamtiti po jednoj od rijetkih trkačkih medalja koje smo ikad osvojili na svjetskim prvenstvima i koju doma nosi fenomenalan Slaven Žimbek, ali svi ćemo do kraja naših života pamtiti zadnju trku na prvenstvu - onu štafetnu na 4x200 metara čiji naboj i uzbuđenje ne bih mijenjao niti za jednu drugu koju sam ikad otrčao u životu. Zbog te trke sam doletio 2000 km daleko od Zagreba unatoč gripom shrvanog tijela ne želeći ostaviti na cjedilu preostala 3 mušketira jer smo ovaj nastup dogovarali dugih 8 mjeseci. Zato bi bilo nepravedno da nam je Grinch bas u zemlji djeda Mraza ukrao Božić, a zamalo je ispalo baš tako. No naša je Vesna - u staroslavenskoj mitologiji Božica proljeća snimila našu trku svojom video kamerom i svaki pokušaj sudaca da diskvalificiraju naše napore pri trčanju 4 kruga u dvorani potopila u dubinama nekog od tisuću i nešto finskih jezera. Pa da se vratimo na početak ove priče koje se ne posramio niti Hitchcock - pri čemu je njegov kolega s ove strane kamere mr. Žimbek odigrao svoju ulogu.

Trčali smo dakle zbog Smiljkovih mladih godina u M40 u društvo ponajboljih sprintera svijeta među kojima se u američkoj štafeti glavom i bradom našao i Gospodin Bill Collins - višestruki svjetski veteranski rekorder. Doduše, nas je zapala druga od 2 finalne grupe u kojoj su s nama trčali Finci, Španjolci i Francuzi i mi smo imali pravo nadati jedino fenjeru. Međutim, hrabro Smiljkovo trčanje donijelo je Žimbri treću poziciju ispred Španjolaca i senzacija je bila na vidiku. Žimbri je odlično vukao svoju dionicu držeći čvrsto treću poziciju. Znali smo unaprijed da je Roko slaba točka, ali moj je zadatak bio primiti palicu što kasnije i predati što prije kako bi spustili rekord ispod 1.50.00. Žimbri i ja smo to učinili stvarno u last minute verziji što su neki od sudaca zabilježili. Ne sjećam se kad sam toliko brzo bježao stazom s onim neugodnim osjećajem da mi je Španjolac za petama i bilo mi je čudno da me nije stigao prije zadnjeg zavoja koji sam pretrčao skoro pa u drugoj stazi ne bi li ga spriječio da me napadne na tom dijelu. Osluškujem njegov dah na desnom ramenu - međutim nema ga, a vidim da me Zetić već čeka u ciljnoj ravni jer je bio dogovor da mi doslovno otme palicu. Tu smo malo petljali, a ode Zeko kao treći u svoju rundu i zaustavi sve štoperice u dvorani na 1.46.93. Koliko je to bilo dobro govori podatak da su američke zvijeri bile bolje od nas za nepune 3 sekunde !?

Ali, u jeku našeg slavlja stiže mrka faca sudačka i izvjesti nas da smo diskvalificirani zbog krive predaje. Na svjetskom prvenstvu nam se je u tom trenutku srušio svijet. Predložen nam je protest i žalba s neizvjesnim završetkom jer teško će suci priznati svoju grešku. Ja sam bio uvjeren da sam primio palicu na vrijeme i jedini spas bila je video snimka koju suci naravno nisu imali - ali zato smo mi imali našu Vesnu - Božicu proljeća koja je sad naša Kraljica. I dok sam ja uvjeravao suce u našu pravednost i čistoću predaje, Žimbri je donio tehnički dokaz i nakon desetak minuta premotavanja snimke koje su za sve nas bile prava vječnost - suci se povukoše i povukoše odluku u diskvalifikaciji te je nepomućeno sportsko slavlje zavlдалo u našoj ekipi. Dežurali smo u dvorani dok i službeno nije objavljen naš rezultat te u samo predvečerje napustili poprište bitke koja je završila happy endom. Prošlu sam se noć prevrtao u krevetu k'o stari jelen na ražnju i vrtio sto puta film štafete - što bi tek bilo da su nam stvarno poništili rezultat i na što bi ličio naš današnji dan.

I evo tako dok finski vlak jezdi kroz maglu finskih šuma prema Helsinkiju, uživam u pisanju ovih redaka. Znam da se mnogima od vas ovi detaljni opisi budu činili preopširnim, ali brojni

jučerašnji pozivi svih onih koji su nas pratili live daju mi nalog da opišem baš ovako kako sam to učinio.

Međutim za kraj ću ostaviti impresije vezane uz ostatak vrijedne finske ekipe. Bero Devčić prehodao je i pretrčao zadnjih dana pola Finske i sa 8. mjesta u hodanjima potvrdio svjetsku klasu. Sandra Šarić upisat će u svoju sudačku karijeru službeni sudački nastup i pucanje na svjetskom prvenstvu, ali i žaliti sto joj kladivo iz probnog hica od 30 metara nije tako leglo i u službenoj seriji. Najveći peh svakako je imala Ana Mrčić- 8 cm je falilo do srebra, a finalnu seriju je ušla kao treća, 4. mjesto je sjajan rezultat, ali kad dogodne uđe u višu kategoriju bit će nam jedna od glavnih ženskih uzdanica za medalje! Naša Kraljica Vesna zabilježila je odlične plasmane u bacanjima, a Dragana bila super Team manager i jedna od kandidatkinja za Miss prvenstva. O Žimbri ne treba trošiti puno riječi - definitivno potvrđena svjetska klasa i zbog medalje i ponajviše zbog fantastičnog rezultata koji će biti visoko na svim vrstama svjetskih tablica. Smiljko je odlično otrčao 2 solo trke i imao maestralan nastup u štafeti. Roko je imao čast i zadovoljstvo popuniti štafetu, ne biti zadnji u dalju sto mi je i uspjelo, no bio sam svjedok drame koju je proživljavao Bero Zetić. On je ove godine pri zagrijavanju koristio zapaženi novi zebra look outfit (majica sa zebra prugama) - tko zna možda su mu te share odnijele koji cm. Naime da je ponovio svoj riječki skok od 565 danas bi imao svjetsku broncu. Upravo ta okolnost da je svjetska medalja tako blizu, a opet tako daleko podrezala mu je krila - skokovi su bili kraći od očekivanih a kako je natjecanje bilo dugo sa čak 20 skakača sve se malo otešlo i ostade Bero bez medalje. Troskok je bio još skromniji - to nije i neće biti nikad njegova disciplina.

Vlak se bliži Helsinkiju, prsti se umorili od pisanja. Finsku napuštaju ponajbolji svjetski veterani među kojima su svoju iznimnu klasu dokazali i naši susjedi iz dežele! Znam da imaju najmanje 5 medalja sto je fantastičan uspjeh - Stanka Prezelj, Marjeta Čad, Mavko, Božiček, Moljk - njih sam zabilježio...Dejan Dokl ostao je za par centimetara bez medalje, a Zvonka Blatnik za 3 desetinke, Miki Prstec zbog 3 cm na visu pa nek netko još kaže da centimetri nisu važni !

Dok vlak tutnji prema jugu, tisuće bijelih breza odupire uspravno i elegantno finskoj zimi i očekuje dolazak proljeća koje ovdje kasni desetak i više dana. I dok se opraštam sa finskom zimom veselim se povratku doma, onoj zelenoj travi o kojoj sam pisao u Roko 2 reportu I nadam se da sam bio koliko - toliko zabavan.

Za riječ hvala Finci koriste također samo 5 slova u kombinaciji : KITOS !

Pa KITOS na pažnji svima i prionite vježbanju - svako je natjecanje novi izazov! A prva su već za koji dan na HALS-u. Pravim zaljubljenicima u kraljicu sportova atletike nikad dosta !

P.S. Prema najnovijim izvješćima razina vode u finskim jezerima opet je stabilna. Svi koji ovu vijest dovode u vezu sa činjenicom da je Sandra otputovala za Hrvatsku nisu dobronamjerni :))